

Strona pozwana: Agencia Madrileña de Atención Social de la Consejería de Políticas Sociales y Familia de la Comunidad Autónoma de Madrid

Pytania prejudycjalne

Czy klauzulę 4 pkt 1 Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC), wprowadzonego do wspólnotowego porządku prawnego na mocy dyrektywy Rady 99/70/WE ⁽¹⁾, należy interpretować w ten sposób, że rozwiązanie umowy o zastępstwo zawartej na czas określony w celu obsadzenia wakującego stanowiska pracy wskutek upływu okresu czasu, na jaki została ona zawarta między pracodawcą a pracownikiem stanowi obiektywny powód uzasadniający to, że ustawodawca krajowy nie przewiduje w takim przypadku żadnego odszkodowania z tytułu rozwiązania umowy, podczas gdy w odniesieniu do porównywalnego pracownika zatrudnionego na czas nieokreślony, z którym rozwiązano umowę z przyczyn obiektywnych przewidziane jest odszkodowanie obliczane jako równowartość wynagrodzenia za 20 dni pracy za każdy rok zatrudnienia?

⁽¹⁾ Dz.U. 1999, L 75, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein hallinto-oikeus (Finlandia) w dniu 30 grudnia 2016 r. – A

(Sprawa C-679/16)

(2017/C 086/20)

Język postępowania: fiński

Sąd odsyłający

Korkein hallinto-oikeus (naczelny sąd administracyjny)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: A.

Druga strona postępowania: Espoon kaupungin sosiaali- ja terveystalutakunnan yksilöasioiden jaosto (komisja miasta Espoo ds. społecznych i zdrowia, wydział ds. indywidualnych)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy świadczenie, takie jak pomoc osobista przewidziana na podstawie ustawy o usługach dla osób niepełnosprawnych stanowi „świadczenie z tytułu choroby” w rozumieniu art. 3 ust. 1 rozporządzenia nr 883/2004 ⁽¹⁾?
- 2) W razie udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi przeczącej: czy ma miejsce ograniczenie prawa obywateli Unii, o którym mowa w art. 20 i 21 TFUE, do swobodnego przemieszczania się i przebywania na terytorium państw członkowskich, jeżeli przyznanie świadczenia takiego jak pomoc osobista na podstawie ustawy o osobach niepełnosprawnych za granicą, nie jest uregulowana odrębnie i przesłanki przyznania tego świadczenia są interpretowane w ten sposób, że pomoc osobista nie jest przyznawana w innym państwie członkowskim, w którym zainteresowany odbywa trzyletnie studia prowadzące do uzyskania dyplomu szkoły wyższej?
 - Czy dla oceny sprawy ma znaczenie fakt, że danej osobie może zostać przyznane w Finlandii, w innej gminie niż gmina zamieszkania, świadczenie takie jak pomoc osobista, jeżeli studiuje ona w innej fińskiej gminie?
 - Czy dla oceny sprawy z punktu widzenia prawa Unii mają znaczenie prawa wynikające z art. 19 Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawach osób niepełnosprawnych?

- 3) Na wypadek, gdyby Trybunał stwierdził w odpowiedzi na drugie pytanie prejudycjalne, że wykładnia prawa krajowego, tak jak została ona dokonana w niniejszej sprawie, stanowi ograniczenie swobody przemieszczania się: czy takie ograniczenie może mimo to być uzasadnione nadrzędnymi względami interesu ogólnego, które wynikają z obowiązku gminy nadzorowania zapewniania pomocy osobistej, możliwości wyboru przez gminę odpowiednich warunków zapewniania pomocy osobistej oraz utrzymania spójności i skuteczności systemu pomocy osobistej na podstawie ustawy o usługach dla osób niepełnosprawnych?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz.U. 2004 L 166, s.1 – wyd. spec. w j. polskim, rozdz. 5, t. 5, s.72 – 116)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein hallinto-oikeus (Finlandia) w dniu 9 stycznia 2017 r. – Maria Tirkkonen

(Sprawa C-9/17)

(2017/C 086/21)

Język postępowania: fiński

Sąd odsyłający

Korkein hallinto-oikeus

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Maria Tirkkonen

Druga strona postępowania: Maaseutuvirasto

Pytanie prejudycjalne

Czy wykładni art. 1 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2004/18/WE ⁽¹⁾ w sprawie zamówień publicznych należy dokonywać w taki sposób, że definicja „zamówień publicznych” obejmuje w rozumieniu tej dyrektywy system zamówień,

- poprzez który instytucja publiczna zamierza pozyskać na rynku usługi na z góry ograniczony okres, zawierając ze wszystkimi podmiotami gospodarczymi umowy na warunkach załączonego do ogłoszenia o przetargu projektu porozumienia ramowego, którzy spełniają ustalone szczegółowo w dokumentach przetargowych wymogi dotyczące kwalifikowalności oferenta i oferowanej usługi i zdadzą opisany w ogłoszeniu o przetargu egzamin, oraz
- do którego nie można już przystąpić w trakcie okresu obowiązywania umowy?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi (Dz.U. 2004, L 134, s. 114).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein oikeus (Finlandia) w dniu 13 stycznia 2017 r. – Bosphorus Queen Shipping Ltd Corp./Rajavartiolaitos

(Sprawa C-15/17)

(2017/C 086/22)

Język postępowania: fiński

Sąd odsyłający

Korkein oikeus